

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forlagsmand i Arbejdsstridigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 328.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 113) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld og om Ændring i Lov om Ejendomsskyld Nr. 103 af 15. Maj 1903.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 191.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Det Lovforslag, som nu er til Behandling i dette høje Ting, har faaet en ændret Affattelse i Folketinget og foreligger altsaa i en Form, forskellig fra den, som det havde, da det blev forelagt af Regeringen. Dets Forelæggelse skyldes Henstillinger fra forskellige Myndigheder overfor Finansministeriet, stærkest fra den mest kyndige Myndighed, nemlig Overskyldraadet. Fra Overskyldraadet og fra anden Side kom der en Opfordring til Finansministeriet om at bidrage til, at der foranstaltedes en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i 1914. To Hensyn gjorde sig gældende, nemlig dels det, at man ønskede en ligelig og ensartet Vurdering til Ejendomsskyld over hele Landet, og dels det Hensyn, at man ønskede Regelen i Ejendomsskyldloven, som fastsætter, at Vurderingen skal foretages efter Ejendommenes Værdi i Handel og Vandel, d. v. s. efter de virkelige Priser for Køb og Salg, hævdede; thi siden Vurderingen i 1909 er Ejendommenes Værdi forandret, der har fundet en Stigning af denne Sted. Maaske er denne Stigning forskellig i forskellige Egne af Landet og maaske forskellig efter Ejendommenes forskellige Størrelse, men at der er kommet en Stigning, er der ingen Tvivl om, og denne er statistisk opgjort

til at være gennemsnitlig 10 pCt. af Ejendommenes Værdi. Hvis nu Ejendomsskyldloven virkelig skulde gennemføres saaledes, som den blev tænkt i 1903, da den blev givet, var det da nødvendigt, at man skred til en ny Vurdering, og denne har Regeringen altsaa ment at burde foreslaa iværksat. Forholdet er nu blevet saaledes, at det kunde hænde, at to Ejendomme af ens Størrelse og ens Værdi er vurderede ganske forskelligt, efter som den ene er blevet vurderet i 1909 og den anden først er blevet vurderet i de senere Aar ved en Omvurdering. Regeringen har altsaa i det oprindelige Lovforslag indsat et saadant Forslag om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i Aaret 1914, og dertil er der saa føjet et Forslag om, at der samtidig skulde finde en Jordvurdering Sted over det ganske Land. Heller ikke i den Henseende tror jeg, der behøves nogen større anbefaling overfor dette høje Ting, thi en saadan almindelig Jordvurdering er jo kun en Fortsættelse og videre Udførelse af de Prøvevurderinger, som har fundet Sted i 1911 og 1912 og har fundet Sted med Tilslutning fra alle Partier i Rigsdagen. Desuden: hvad man end mener om Jordskyld i og for sig, vil Anskuelsen i saa Henseende ikke kunne have Betydning for, hvorvidt man vil kunne slutte sig til denne Bestemmelse eller ej. Thi derom kan der jo ikke være nogen Tvivl, at Overvejelser om, hvorvidt Jordskyld i og for sig kan være nødvendig eller ikke, kan anbefales eller ikke, skal være Grundlag for Skat eller ikke, saadanne Overvejelser trænger til et Grundlag som denne almindelige Landvurdering; selv de, der er Modstandere, maa altsaa ønske, at der kommer et statistisk-økonomisk Grundlag for Bedømmelsen af en saadan Skats Mulighed, for at ikke Ræsonnementer delvis bliver erstattet af ret taagede, maaske endog helt fantastiske Forestillinger. Derfor vil jeg tro, at en saadan Vurdering, som det har været Tilfældet i det andet Ting, ogsaa kan være let anbefalelig overfor det høje Landsting. Dertil kommer, at hvis en saadan overhovedet skal finde Sted, saa kan den nu finde Sted paa den billigste Maade, thi sammen med en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld vil en saadan Foranstaltning forholdsvis let kunne lade sig iværksætte. Naar Vurderingsmyndighederne dog er i Gang med Arbejdet, og naar de kan have den fornødne Støtte og Medhjælp til deres Arbejde som Vurderingsmænd til Ejendomsskyld, vil de ogsaa nogenlunde